

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
t.a.v. de heer drs. W. Koolmees
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Den Haag, 07 augustus 2019

Betreft: Wetsvoorstel herzien inburgeringsstelsel

Geachte heer Koolmees,

Hierbij mijn reactie op de nieuwe wet. Allereerst wil ik initiatieven toejuichen om de huidige wet inburgering te hervormen. Het wetsvoorstel wil uitgaan van een zo 'snel en volwaardig mogelijke inburgering.' Echter, heb ik bij uw wetsvoorstel een aantal onoverkomelijke bezwaren. Ik zal mij beperken tot de twee hoofdvragen die zijn gesteld.

- In het wetsvoorstel is op verschillende manieren rekening gehouden met het 'doenvermogen' van de inburgeringsplichtigen (zie toelichting, paragraaf 6). Is dit in uw beleving voldoende gelukt? Worden de bestaande belemmeringen voor inburgeringsplichtigen om in het huidige stelsel vorm te geven aan hun inburgering met het wetsvoorstel voldoende weggenomen?
- Bevat het wetsvoorstel risico's in het kader van misbruik / fraude waarvoor, in uw beleving, onvoldoende beheersmaatregelen worden genomen? Zo ja, welke risico's zijn dit en welke aanvullende beheersmaatregelen stelt u voor?

Mijn antwoord op bovenstaande vragen:

In de aanloop naar het wetsvoorstel heeft u met verschillende stakeholders gesproken. Een aantal stakeholders heeft bij de huidige wet hun werk niet goed gedaan, waardoor de huidige problemen zijn ontstaan. Verstoringen met de dienstverlening, de fraudebestrijding en de klachtenafhandeling op alle fronten.

U kunt de huidige bomen willen kappen, maar de wortels laat u staan. Dit zorgt in de praktijk helaas niet voor vernieuwing. Waar inburgeringsplichtigen en huidige bonafide taalaanbieders voornamelijk tegenaan zijn gelopen is de complete wildgroei aan taalscholen van bestuurders die geen kaas hebben gegeten van het onderwijs. Iedereen kon een keurmerk kopen en een jaar lang hun gang gaan. Er zijn holdings met vier, vijf taalscholen. Ik snap dat inburgeringsplichtigen hierdoor moeilijk konden filteren. Als de keurende instantie het al lastig vindt om te filteren, hoe konden deelnemers dit dan doen?

Zelfs gemeentes zijn in sommige subsidietrajecten/aanbestedingen ook gevallen voor malafide taalaanbieders met mooie beloftes en lage prijzen. Sommige trajecten bij de betreffende foute aanbieder werden breed uitgemeten in de plaatselijke krant. Hoe gaat u garanderen dat gemeentes

de kennis en kunde hebben om naar een goede taalaanbieder te verwijzen? Fraude is een systeem en niet slechts een enkele schakel.

Deze lage prijzen waar ik hierboven aan refereer, hebben weer hun weerslag op de uitbetaling van docenten. Als ik kwaliteit wil, moet ik een goed salaris kunnen bieden waar docenten ook in kunnen groeien. Als alles in de uitverkoop gaat, krijg je geen kwaliteit en zeker geen B1-uitstromers.

In de toelichting van paragraaf 6 wordt gesteld: 'De inburgeringsplichtige wordt aan de hand genomen om snel zelfstandig te kunnen functioneren.' Ik vind deze stelling nogal paradoxaal. Er wordt slechts rekening gehouden met een tijdsdrempel en niet zozeer met het individu. Hierin moet worden gedifferentieerd, zodat de gemeente ook maatwerk kan bieden. Dit maatwerk vertaalt zich weer terug in de lessen, zodat gemeentes voor bepaalde trajecten naar een professionele taalaanbieder kan verwijzen. De gemeente moet niet alleen geldelijk, maar ook op beleidsniveau ondersteund worden.

Risico's op fraude kan al beginnen bij de intake. In het huidige stelsel hebben een aantal inburgeringsplichtigen allerlei trucs bedacht om de regels te omzeilen, waaronder:

- Tekenen voor niet gevolgde lessen.
- Het examen niet goed maken
- De leerbaarheidstoets niet goed maken
- 600 uur kopen/600 uur door eerder uit de les te vertrekken
- Het participatietraject niet serieus te nemen
- Vaak afwezig te zijn en scholen onder druk te zetten om toch te tekenen

Hoe gaat u in het nieuwe stelsel met bovenstaande impulsen om?

Wij hebben als voorstel dat er een visitatiecommissie per gemeente wordt aangesteld die rondes gaan maken bij scholen. Mensen met een degelijke onderwijsachtergrond en aangevuld met NT2, Onderwijskunde, Taalwetenschappen, etc. Deze kunnen rapporteren en de scholen goed monitoren. Voldoet de school niet – ook niet na een verbetertraject, dan dient dit gevolgen te hebben voor de doorverwijzing of het keurmerk.

De Z-route is nog gevoelig voor mensen die niet intrinsiek gemotiveerd zijn en hier naartoe willen uitvloeien. Mijns inziens gaat het geen vruchtbare uitkomst zijn om iedereen B1 te laten doen. Ik vraag mij af waar dit voorstel uit is voortgevloeid, want ik ben nog geen enkele taalaanbieder tegengekomen die dit een goed idee vindt. Er kan via een WEB-traject in het huidige stelsel al gedifferentieerd worden met B1-B2 en eventueel C1. Laat dit over aan welwillende deelnemers en deelnemers die dit kunnen.

Er wordt niet aangesloten bij het doenvermogen van gezinsmigranten. Er wordt alleen uitgegaan van statushouders, terwijl de gezinsmigranten een erg grote rol spelen in de maatschappij. Door hierin deze groep niet mee te nemen, zorgt dit voor uitsluiting.

De participatietrajecten werden nu gedaan in een fase waarin deelnemers de taal nog niet machtig waren. Er zijn veel papieren getekend zonder dat deelnemers nu echt begrepen waarover dit ging. Ik vind dit een gemiste kans en zonde van het geld. Het gaat erom dat deelnemers begrijpen wat ze tekenen en niet alleen maar het tekenen van het papier.

Consulteer voor de huidige inburgeringswet niet alleen maar partijen met een te groot algemeen belang. Dit brengt ruis, onkunde en onwerkbaar situaties met zich mee.

Ik wil u verder succes wensen bij het invullen van het nieuwe beleid.

Met vriendelijke groet,

Miranda Weidum

A handwritten signature in grey ink that reads "M. Weidum".

HorizonTaal